

Хр. Д. Златаревъ

Мждрецитѣ отъ Изтокъ

Въ старо време имало мждри и набожни люде, които изучавали звездитѣ и по тѣхъ предсказвали сждбата на другитѣ и на свѣта. Тѣ се наричали *маги*, вълхви или мждреци.

Презъ нощъта, когато се родилъ Исусъ Христосъ, Богъ изпратилъ ангели да съобщатъ голѣмата радост на пастиритѣ. Но не само витлеемци трѣбвало да се радватъ на това, а и всички човѣци. Ето защо, още отъ по-рано било предсказано чрезъ пророцитѣ, че когато нова и чудна звезда се появи на небето, тогава въ иудейската земя ще се роди Спасителътъ и царъ на цѣлия свѣтъ. Всичко това било записано въ старитѣ книги на иудеитѣ и на съседнитѣ народи, между които тѣ нѣкога и сега дори живѣятъ. Като знаели това, тѣхнитѣ мждреци всѣка нощъ се изкачвали на покрива на къщитѣ си и дълго — съ купнежъ и съ молитва — гледали, дали не е изгрѣла обещаната звезда.

Една вечеръ, когато нѣкои мждреци пакъ разтворили старитѣ книги и нѣщо пресмѣтали по тѣхъ, изведнажъ на небето изгрѣла нова и чудна звезда. Тя била по-едра отъ другитѣ, а свѣтлината ѝ била силна като блѣсъкъ на мълния. Тя огрѣла отъ небето — бѣла като сребро и по-ясна отъ другитѣ звезди и дори отъ месеца. Станало тѣй свѣтло, както денемъ отъ слънцето.

Тогава трима мждреци отъ земи на Изтокъ, сякашъ